

גלנץ שמואל עו"ד ומגשר
Glanz Shmuel Lawyer & Mediator

אפריל 2020

על איכון (קביעת מקום) מכשיר סלולארי

בעקבות מחלת הקורונה ומצב החירום בה נתונה ישראל ובמסגרת אכיפת צו בריאות העם פורסמו ב-17.3.2020 תקנות שעת חירום בהאי לישנא: "לצורך סיוע למשרד הבריאות בביצוע חקירה אפידמיולוגית לצמצום ולמניעת התפשטות נגיף הקורונה יוסמך שירות הבטחון הכללי לקבל, לאסוף ולעבד מידע טכנולוגי... שמטרתה זיהוי נתוני מיקום ונתיב תנועת החולה, וזיהוי אנשים שבאו במגע קרוב עימו".

בעקבות החלטת הממשלה ופרסום התקנה הנ"ל התעורר פולמוס ציבורי ער, שאף הגיע לבג"צ. (בעת כתיבת המאמר טרם ניתנה החלטת בג"צ). נשמעו מחאות על כי הממשלה מבצעת מעקב אחר אזרחים באמצעים טכנולוגיים שמשמשים בד"כ למלחמה בטרור והזהירו מפני מדרון חלקלק של פגיעה בפרטיות והפיכת ישראל ל'מדינת מעקב' בה כל אזרח נתון לפיקוח של 'האח הגדול'. סוגיית איכון מכשירי טלפון ניידים נידונה לא אחת בבתי הדין לעבודה. כך במקרים בהם נתגלעה מחלוקת בין עובדים למעסיקיהם באשר לקיומם של יחסי עבודה ו/או מתכונת עבודה והיקפה. להלן יובאו מספר פסקי דין שנידונו בבתי הדין לעבודה ועסקו באיכון מכשירי טלפון סלולריים של עובדים או מעסיקים.

נתין אריתראי שהועסק (בנתבעת 1) כעובד ניקיון ע"י חברת כוח אדם (נתבעת 2) הגיש תביעה לזכויות ממשפט העבודה בגין תקופת העסקה נטענת שארכה כשנתיים. הנתבעת הרלוונטית טענה כי התובע הועסק באמצעותה בשתי תקופות לא רצופות וסה"כ כשנה. במהלך המשפט בבית הדין האזורי⁽¹⁾ הגיש התובע בקשה להורות לחברת הסלולר להמציא דוחות איכון למספר הטלפון שלטענתו היה ברשותו. לטענתו דבר זה יכול להעיד על חודשי העסקתו בנתבעת ולאמת את טענותיו. התובע טען כי כך תחשף האמת ולנתבעות לא יגרם כל נזק מחשיפת שיחות הטלפון ומיקומו של המחזיק במכשיר. בית הדין האזורי דחה את בקשת התובע בין היתר משום שהתובע עת טוען הוא שהמכשיר היה ברשותו יכול היה בעצמו לפנות לחברת פרטנר ולדרוש פירוט שיחות הטלפון שנעשו ממכשירו שלו. על קביעה זו של בית

גלנץ שמואל עו"ד ומגשר
Glanz Shmuel Lawyer & Mediator

הדין האזורי הגיש העובד ערעור וטען כי כיוון שמדובר במכשיר מסוג פרופייד (תשלום מראש) בו השתמש אין הוא יכול לפנות בעצמו לחברת הסלולר כדי לקבל דוחות איכון. בית הדין הארצי⁽²⁾ קבע כי אין בדוח איכון כדי להוכיח כי אכן היו יחסי עובד-מעסיק ואולם יש בהם כדי להצביע על מקום שהותו של העובד בתקופה השנויה במחלוקת ולתרום בכך לחקר האמת. בית הדין הארצי פסק **"צוו לחברת הסלולר להמצאת דוחות איכון ... עבור מספר הטלפון המבוקש"**.

במקרה אחר⁽³⁾ פסק בית הדין האזורי שלא ליתן צו המורה לחברת הסלולר למסור למבקש דו"ח איכון שיחות שבוצעו ממכשיר הטלפון הנייד בו עשה התובע, לטענתו, שימוש. שם עבד התובע במפעל לייצור שקיות ניילון ואריזות פלסטיק 4 שנים. לאחר סיום עבודתו הגיש העובד תביעה כנגד המפעל ובעליו וטען כי עבד בכל חודש במתכונת קבועה למעלה מ-271 שעות אך קיבל גמול שעות נוספות חלקי ולא קבוע. להוכחת טענתו ביקש העובד צו שיפוטי שיחייב את חברת הסלולר להנפיק דוח איכון לאותו מכשיר. לטענת העובד המכשיר היה ברשותו כל תקופת העבודה הגם שמטעמים שונים היה רשום על שם גיסו ובת זוגו. העובד טען כי דוח האיכון נחוץ לצורך אימות גירסתו באשר למתכונת העבודה לה טען. הנתבעת טענה שהיות והמכשיר היה רשום אצל צד ג' תהא פגיעה בפרטיותם של מי שעל שמם נרשם המכשיר.

בית הדין האזורי דחה את בקשת העובד בנימוק שהמכשיר אינו בבעלות העובד אלא בבעלות בני משפחה ואלה לא נקטו עמדה ותיתכן פגיעה בפרטיותם. עוד קבע בית הדין האזורי **"הצו המבוקש, אינו רלוונטי דיו לקיום דיון יעיל וממצה"**.

על פסק דינו זה של בית הדין האזורי הוגש ערעור לבית הדין הארצי⁽⁴⁾ בית הדין הארצי הפך את החלטת האזורי וקבע כי לנוכח התצהירים של העובד ושל גיסו אין מניעה להמצאת דוח איכון כמו כן קבע בית הדין הארצי כי דוח איכון שיחות הטלפון שערך העובד עשוי לסייע להוכחת טענתו לפיה שהה במפעל מעבר לשעות העבודה המפורטות בדוחות הנוכחות. לפיכך פסק בית הדין כי **יוצא צו לחברות הסוללר להמצאת דוחות האיכון**.

במקרה אחר תבע עובד אריתראי, שעבד באמצעות קבלן משנה בחברת בניה במשך 43 חודשים, קבלת זכויות שלטענתו מגיעות לו על פי צו ההרחבה בענף הבניין. על החלטת בית הדין האזורי שפסק שלא ליתן צו לחברת הסלולר להנפיק דוח איכון למכשירי טלפון שהיו ברשות העובד הגיש העובד ערעור לבית הדין הארצי.⁽⁵⁾ זה פסק **שיש ליתן את הצו המבוקש**. בפסק הדין נקבע קטגורית כי **באיזון בין זכותו**

גלנץ שמואל עו"ד ומגשר
Glanz Shmuel Lawyer & Mediator

של בעל דין להוכיח עובדה מהותית ורלוונטית לבין פגיעה מסויימת, חלקית בפרטיות – גובר הצורך לאפשר לבעל דין להציג את העובדות.

אם כן, מה למדנו? למדנו שלעיתים פגיעה מסויימת בפרטיות נסוגה בפני דבר חשוב וגדול יותר. ניתן להסיק כי אם באשר לזכויות כספיות מותרת הפגיעה החלקית המסויימת בפרטיות, לא פסולה היא כאשר מדובר בבריאות הציבור ואף בפיקוח נפש!

רשם: שמואל גלנץ, עו"ד

(1) סע"ש 1719-12-15

(2) ברע 29798-11-17

(3) סע"ש 9092-02-17

(4) בר"ע 29882-07-12

(5) בר"ע 44973-06-15

אין באמור לעיל כדי להוות ייעוץ משפטי